

POVINNÉ PÍSNĚ PODLE KATEGORIÍ – 2014

1. kategorie: Travička zelená

Živě

Tra - vič - ka ze - le - ná, ta je mo - je po - tě - še - ní,
tra - vič - ka ze - le - ná, ta je mo - je pe - ři - na.
Jak se z ja - ra poč - ne pu - čit, ne - chci já se do - ma mu - čit.
Tra - vič - ka ze - le - ná, ta je mo - je pe - ři - na.

1.
Travička zelená,
ta je moje potěšení,
travička zelená,
ta je moje peřina.
Jak se z jara počne pučit,
nechci já se doma mučit.
Travička zelená,
ta je moje peřina.

2.
Travička zelená,
ta je moje poležení,
travička zelená,
ta je moje peřina.
Když si smyslím, na ni sednu,
když si smyslím, na ni lehnu.
Travička zelená,
ta je moje peřina.

Z Prácheňska, zapsal Karel Jaromír Erben [před r. 1862].

Karel Jaromír Erben: *Prostonárodní české písně a říkadla*. Praha: J. Pospíšil 1864, č. 202, s. 420;

Nápěvy Prostonárodních písní českých. Praha: vlastním nákladem 1862, č. 578, s. 148.

2. kategorie: Dyž sem šel okolo

Živě

Dyž jsem šel o - ko - lo há - je ze - le - né - ho,
vy - kou - ka - la na mě ko - za z tr - ní.
Ko - za se vo - hlíd - la, krej - čí - ho za - hlíd - la,
s jah - lič - kou, s cih - lič - kou, s no - ží - ka - ma.

1.
Dyž jsem šel okolo háje zeleného,
vykoukala na mě koza z trní.
Koza se vohlídla, krejčího zahlídla,
s jahličkou, s cihličkou s nožíkama.

2.
U tý Turný louka po dva strychy velká,
tá má bejt do rána posečená.
Jsou na ní sekáči, mají ostré kosy,
má milá za nima hrabat musí.

Z Velké Turné (Strakonicko), zapsal Josef Režný 23. 8. 1955, zpívala Marie Pekárková (*1890).

Josef Režný: *Lidoví zpěváci na Prácheňsku*. Praha: Panton 1979, č. 112, s. 120.

strych = stará plošná míra, odvozená od objemu sklizeného obilného zrna, nejčastěji kolem 0,28 ha.

3. kategorie: **Za vodou**

Mírně rychle

Za vo - dou, za vo - dou, za vo - dič - kou, hrá - la tam
má mi - lá s ho - lu - bič - kou, hrá - la tam má mi - lá
s čer - ným or - lem, o - žeň se, Je - níč - ku, spá - nem - bo - hem.

1.
Za vodou, za vodou, za vodičkou,
hrála tam má milá s holubičkou,
hrála tam má milá s černým orlem:
Ožeň se, Jeníčku, spánembohem!

2.
Já se ti ožením, ani nezvíš,
ty mně mých ohlášek nezapovíš,
ani mi oddavek strojit nedáš,
toho ty, má milá, neuděláš.

Z Klatovska, zapsal Karel Jaromír Erben [před r. 1862].

Karel Jaromír Erben: *Prostonárodní české písně a říkadla*. Praha: J. Pospíšil 1864, č. 265, s. 156;

Nápěvy Prostonárodních písní českých. Praha: vlastním nákladem 1862, č. 779, s. 197.

4. kategorie: **V tom našom dvoře**

Zvolna

V tom na - šom dvo - ře hly - bo - ká lou - žič - ka do pa -
su; ztra - ti - la je tam hol - ka má mi - lá
svou krá - su, svou krá - su, svou krá - su.

1.
V tom našom dvoře hlboká loužička do pasu;
ztratila je tam holka má milá
svou krásu, svou krásu, svou krásu.

2.
Vyprosila si u mojí matičky svobodu,
že bude chodit k tej naší studni
pro vodu, pro vodu, pro vodu.

3.
V tej naší studni vodička studená jako led:
že sou některá děvčátka hodný
na pohled, na pohled, na pohled.

Z Třeboňska, zapsal Karel Weis, 1926.

Karel Weis: *Český jih a Šumava v lidové písni I*.
Praha 1928, č. 8, s. 30.